

Բ Ա Ն Ա Ս Տ Ե Ղ Ծ Ը

Մտին մէջ ու մարմնոյն՝ օ՛ր պահանջն այս յամառ՝
 ձանկնալու, շոյելու, երգելու կեանքն անհուն...
 Այլերուն մէջ կարօտ, սրտին մէջ անհամար
 Տեսիլներ, մինչ ձայնին մէջ կանչե՛ր յարանուն...:

Անջրպէսն աղօթքով, սրտունջով կը լեցուի...
 Պաղատանն աչերուս ուղղուած վե՛ր, կապոյտին՝
 Խուսափում չե՛ր երբեք օրերէն ներկայի,
 Վերադարձ է ընդմիջէ դէպի կեա՛նք անձկագին:

Ո՛ր Աստուած, աղօթքներս երբ ի Քե՛զ կը քոչին՝
 Կը դառնան հոգիիս՝ արձագանգ զերբ բա՛նուն՝
 Եւ կ'ուղղուին էութեանս, ձեռներուս ցաւագին.
 Ես ինձմով կրկնուած ձայնիդ իմ հոծութիւնն...:

Օ՛ր բնութիւն, խայծերուդ կը հանչնա՛մ երանգներն.
 Տառապանքս հոգեցունց պատգամ մ'է վեհագոյն
 Որպէսդի ընթանամ վիհերէն անվեհեր,
 Եւ հոգւոյն խորերէն՝ ներշնչման քաղեմ հուրն՝
 Ինչպէս վարդ մ'անդունդին եզերէն մըքաւսուեր...:

ՄԱՌԻ ԱԹՄԱՃԵԱՆ

